

Gânduri către nefinit

Stelian Stancu

La întrebări fără resort
La margine de hău
Zâmbește el vaporu-n port
Cu tot neantul său.
E plin de amintiri
E gol de spirit ludic
Au mai rămas doar firi
Ce se dedau la pudic.
Cum el răsare soare
Iar ea răsare lună
E multul ce apare
În chip de mătrăgună.
Cum ziua se revarsă
Peste o noapte primă
E forma ce ne-apasă
A mai produce crimă,
De a gândi tot singuri
De a sădi speranța
De a rosti-ntre rânduri
Ea bună dimineața!